

Taikaneliöt.

Jumala geometrisoi luonnossa”, sanoi kreikkalainen filosofi. Eikä meidän tarvitse kuin katsella lumihiuksia, jääkukkia huomataksemme, kuinka tosi tuo sana on, sillä luonto silminnähävästi piirtää tarkkoja mittausopillisia kuvioita. Matematiikan perustalla toimii luonto luodessaan, sillä järjestys ei ole muuta kuin matematiikkaa. Omassa elämässämme matkimme luonnon järjestystä. Kun syömme, teemme työtä ja nukumme määrättyinä aikana vuorokaudessa, kun virastot ja koulut, tehtaot ja liikkeet ovat auki määrättyinä tunteina, niin siinä on matematiikkaa. Elämästämme ei tule mitään, ellemmme osaa sitä järjestää. Ne, jotka ovat enimmäin saaneet aikaan elämässä, he ovat osanneet tehdä työtä elämässä, he ovat olleet matemaatikkoita luonnostaan, he ovat osanneet jakaa ajan; he ovat osanneet antaa itselleen lepoa ja virkistystä, mutta samalla he ovat osanneet käyttää hyväkseen kaikkia vuorokauden hetkiä, niin ettei mikään tunti ole mennyt hukkaan. Suuret lahjakkaat ihmiset, jotka saavat paljon aikaan elämässä, ovat kuin orjia järjestyneessä työssä. Filosofi Kant, joka teki työtä yhtämittaa, ja laski perustan 19:nneen vuosisadan ajattelulle, oli niin tarkka säännöllisyydessään, että Königsbergin porvarit asettivat kellonsa hänen mukaansa, sillä hän oli joka päivä kävelyllään samalla ajalla samassa paikassa, – kerrotaan. Tietysti pintapuoliset ihmiset, jotka katsoivat häntä syrjästä, ajattelivat, että hän oli kuiva ihminen, jolla ei ollut elämässään mitään vaihtelua ja iloa. Kant kumminkin eli sisäisesti rikkaasta elämästä, varmaan paljon rikkaampaa kuin ne, jotka eivät tieneet miten käyttää aikaansa.

Muuan kysymys on nyt oikeutettu: onko ihmiselämän juoksussa muutenkin järjestystä, onko hänen elämänsä tapahtumissa järjestystä, vai vallitseeko niissä sattuma? Yleensä ollaan sitä mieltä, että kaikki on sattumaa. Tiedemiehet ja oppineetkin sanovat, että tietysti kaikki on sattumaa, mitään „järjestystä“ yliluonnollisessa merkityksessä ei ole ihmiselämän tapahtumissa: jos ihminen perii tai voittaa arpajaisissa rahaa, on se sattumaa, jos hän menee naimisiin, on sekin sattumaa j.n.e. Mutta ne, jotka vähän syvemmin ja kiinteämmin tutkivat elämää, kysyvät epäröiden: onko elämässä mitään sattumaa? Ja ne, jotka meidän tavallamme ovat omaksuneet jälleensyntymisen ja karman, he ymmärtävät, ettei voi olla sattumaa, täytyy olla kohtalo. Kaikki tässä elämässä on karmallista seurausta menneisyydestä. Jos meitä kohtaa onnettomuus, emme syytä Jumalaa, vaan kumarrumme ja kiitämme, että saamme maksaa vanhan velkamme. Tiedämme myös, että onni on seuraus menneisyydestä, ja sydämeistä iloitsemme, että menneisyydessämme on työllä ja tuskalla kylvetty menestyksen siemeniä. Mistään ei meidän tarvitse ylpeillä, mistään ei liioin valittaa.

Mutta vaikka näin ymmärrämme, että elämää johtaa kohtalo, saatamme vielä kysyä, onko kohtalon toiminta sattuman varassa vai onko siinä järjestystä. Silloin kabbalistit ja salatieteilijät vastaavat: ei ole epäjärjestystä kohtalossa, se toimii matemaattisesti, lukujen mukaan.

Siinä on 5:n taikaneliö, joka merkitsee, että kaikista viivoista saamme saman summan, nim. 65. Sitten on vielä huomattava toinen ominaisuus, joka tässä tulee näkyviin. Jos ajattelemme, että luvusta 13, joka on keskipisteessä, lähtee säteitä eli halkaisijoita, huomaamme, että näissä säteissä on n.s. harmoonisia lukuja. Jokaisella halkaisijalla on näet kaksi lukua, jotka ovat yhtä kaukana keskipisteestä ja joiden summa on sama, 26. Esim. $25+1=26$, $12+14=26$, $8+18=26$ j.n.e. Emme tässä konstruoi muita neliöitä, mutta kirjoitamme 7:n neliön valmiiksi konstruoituna:

22	47	16	41	10	35	4
5	23	48	17	42	11	29
30	6	24	49	18	36	12
13	31	7	25	43	19	37
38	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	28

Sen summaluku on 175 ja harmooninen luku 50. Sitten kirjoitamme vielä yhden tärkeän neliön, nim. 9:n, joka on:

37	78	29	70	21	62	13	54	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

Tässä neliössä on summa 369 ja harmoninen luku 82. Käytännössä emme muita neliöitä kaipaa kuin näitä 3:n, 5:n, 7:n ja 9:n.

Taikaneliöiden suhteen on nyt asia niin, että kun ihminen tietää planeettansa luvun, voi hän taikaneliöistä lukea kohtalonsa. Ainoa vaikeus on tietää, mikä on oma planeetta.

Planeetoilla on kabbalistisesti seuraavat arvonsa eli taikaneliönsä:

Saturnus	–	3
Jupiter	–	4
Mars	–	5
Aurinko	–	6
Venus	–	7
Merkurius	–	8
Kuu	–	9

On olemassa kabbalistinen systeemi, jonka mukaan ilman astrologian apua voi määrätä oman planeettansa, kunhan vain tietää syntymätuntinsa. Planeetat hallitsevat nim. järjestyksessä ja vuorotellen kukin yhtä tuntia kerrallaan ja kukin halliten omana päivänään klo 6-7 ip. Jokaisella planeetalla on oma viikonpäivänsä. Lauantai on Saturnuksen päivä, josta sen nimikin on tullut, latinaksi Saturni dies, engl. saturday, ransk. samedi, saks. Samstag. Se on sabbatinpäivä. Meillä sana lauantai on tullut ruotsalaisesta nimestä lördag, joka merkitsee „pesunpäivä“. Sunnuntai on taas auringon päivä, johon nimikin viittaa: ruots. söndag, saks. Sonntag, engl. sunday. Kun ranskaksi sanotaan dimanche, vastaa tämä latinalaista sanaa (dies) domenica, joka merkitsee „herran päivä“ eli siis „auringon päivä“. Maanantai, kuten nimi osoittaa, on tietysti kuun päivä, (måndag, Montag, monday, lunae dies, lundì), tiistai, ranskaksi mardi, on Marsin päivä (lat. Martis dies), keskiviikko, ranskaksi mercredi (lat. Mercurii dies), on Merkuriuksen päivä, torstai Jupiterin (lat. Jovis dies, ransk. jeudi), perjantai Frejan eli Venuksen päivä (lat. Veneris dies, ransk. vendredi.¹⁾)

Kuten sanottu Saturnus hallitsee lauantaina klo 6-7 ip. Sitten 7-8 hallitsee järjestyksessä Jupiter, 8-9 Mars, 9-10 aurinko, 10-11 Venus, 11-12 yöllä Merkurius, 12-1 kuu, 1-2 taas Saturnus, jolloin sama järjestys alkaa uudestaan. Sunnuntaina klo 6-7 i. p. sattuu järjestyksessä auringon tunti, 7-8 Venuksen j. n. e. Maanantaina, joka oli kuun päivä, on tietysti klo 6-7 i. p. kuu hallitseva planeetta, tiistaina samaan aikaan Mars j. n. e.

Tämä on yksinkertainen kabbalistinen laskutapa, jonka mukaan voi tietää, minä tuntina mikin planeetta hallitsee. (Astrologinen planeetta on tietenkin toinen). Jos nyt henkilö, joka etsii kabbalistista planeettaansa, on syntynyt tunnilla, jolloin hallitsevan planeetan taikaneliö on tasalukuneliö, niin tämän saa vaihtaa lähinnä olevaan epätasalukuneliöön. Esim. jos on syntynyt lauantaina klo 9-10 illalla, jolloin hallitsee aurinko, jonka luku on 6, saa tämän vaihtaa Marssiin, jos on syntynyt lähempänä klo 9:ää, tai Venukseen, jos taas on syntynyt lähempänä klo 10:ntä. Siten ei tarvitse käytännössä käyttää tasalukuneliöitä, vaan neliöitä 3, 5, 7 ja 9.

Meidän täytyy esimerkillä näyttää, miten tämä kohtalon lukeminen tapahtuu. Se on mielenkiintoinen asia, ja jokainen ihminen pystyy paraiten tutkimaan omaa elämäänsä ja huomaamaan kohtalon juoksua siinä. Se auttaa häntä uskomaan karmaan ja jumalalliseen johtoon ja näkemään edeltäkäsikin, mitä tulee elämässä tapahtumaan. Sivullinen ihminen ei pysty yhtä hyvin lukemaan toisen kohtaloa, koska elämän käytännöllisessä matematiikassa ei aina ole ulkonaisia tapahtumia, vaan sisäisiäkin aina sen mukaan, mikä on ihmisen elämässä tärkeää. Sisäiset tapahtumat voivat olla ihmiselle yhtä tärkeitä, jopa tärkeämpiäkin kuin ulkonaiset. Sentähden asiat, joista hän yksin tietää omassa sielussaan, voivat tulla näkyviin

¹⁾ Sana tiistai on ruotsalainen tisdag, joka on Tyrs dag (Tyr oli taistelun jumala); ruots. onsdag (keskiviikko) on Odins dag ja torsdag (torstai) on Torsdag (Odin oli viisauden jumala, Mercurius, ja Tor oli ukkosen y. m. jumala, Jupiter). Fredag on Frejas dag (Freja oli Venus).

tämmöisessä matemaattisessa taikaneliössä ja osoittaa, mikä järjestys on sisäisesti ollut hänen elämänsä kehityksessä. Hän tuntee oman elämänsä siihen saakka, kuin on elänyt, ja kun hän pääsee perille taikaneliön salaisuudesta, paljastuu tulevaisuus hänelle matemaattisena probleemina.

Meidän täytyy kuitenkin tyytyä historialliseen esimerkkiin, ja valitsemme taas Napoleonin, jonka taikaneliö L. von Hellenbachin mukaan on kuu (9).

Taikaneliön käyttäminen Napoleonin elämän tulkinnessa tapahtuu nyt seuraavasti. Piirrämme ensin kuun neliön, jakaen sen poikkiviivoilla 9´9 ruutuun eli pikkuneliöön.

1805		1797		1789		1781		1773
1774	1806		1798		1790		1782	1814
1815	1775	1807		1799		1791		1783
1784	1816	1776	1808		1800		1792	
	1785	1817	1777	1809		1801		1793
1794		1786	1818	1769	1810		1802	
	1795		1778	1819	1770	1811		1803
1804		1787		1779	1820	1771	1812	
	1796		1788		1780	1821	1772	1813

Tarkastakaamme sitten, missä kohden kuun (9) taikaneliössä on luku 1. Samaan kohtaan tyhjään taulukkoon asetamme Napoleonin syntymävuoden 1769
²⁾ Samalla tavalla jatkaen asetamme luvun 2 paikalle seuraavan vuosiluvun 1770, luvun 3 paikalle 1771, luvun 4 paikalle 1772 j. n. e., kunnes lopulta Napoleonin kuolinvuosi 1821 on tullut asianomaiseen paikkaansa (53).

Jaamme nyt Napoleonin elämän periodeihinsa liittämällä yhteen ne vuodet, jotka ovat luonnollisessa järjestyksessä samalla halkaisijalla. Halkaisija kulkee ylhäältä vasemmalta alas oikealle. Periodit ovat siten seuraavat:

- 1 : nen periodi : 1769-1772
- 2 : nen " : 1773
- 3 : s " : 1774-1777
- 4 : s " : 1778-1780
- 5 : s " : 1781-1783
- 6 : s " : 1784-1786

²⁾ Jos ken on syntynyt lopulla vuotta, on syytä asettaa ensimmäiseen ruutuun seuraava vuosiluku, joka todellisuudessa on asianomaisen henkilön ensimmäinen vuosi.

7 : s	„	: 1787-1788
8 : s	„	: 1789-1793
9 : s	„	: 1794-1795
10 : s	„	: 1796
11 : s	„	: 1797-1803
12 : s	„	: 1804
13 : s	„	: 1805-1813
14 : s	„	: 1814
15 : s	„	: 1815-1821

Vielä huomaamme, että koko neliön keskustassa on luku 1809.

Tutkittaessa kiintyy katse heti taikaneliön keskustalukuun, sillä se on pisimmän halkaisijaperiodin keskellä ja osoittaa, että elämä on silloin saavuttanut huippukohtansa, josta muutos toiseen suuntaan alkaa. Tämä pitää paikkansa Napoleonin suhteen, sillä v. 1809 hän oli Wienin rauhan jälkeen valtansa huipulla ja hurmaantui niin, että päätti perustaa oman keisarillisen dynastian eroamalla puolisostaan ja naimalla kuninkaallisen prinsessan. Mutta silloin myös alkoi hänen luisumisensa alaspäin.

Yksin seisovat vuodet (1773, 1796, 1804 ja 1814) ovat käännteentekeviä vuosia. Napoleonin suhteen tämä ehdottomasti pitää paikkansa. En tiedä, mitä tapahtui 1773, jolloin Napoleon oli 4 vuotta. Mutta vuonna 1796 hän meni naimisiin Josephinen kanssa, jonka jälkeen hänen onnensa ja menestyksensä alkoi. Vuonna 1804 hän tuli keisariksi ja v. 1814 liittovallat pakottivat hänet luopumaan keisariudesta ja siirtymään Elbaan.

Mitä taas periodeihin tulee, ovat huomattavimmat seuraavat neljä: 1789-1793, 1797-1803, 1805-1813 ja 1815-1821, jotka ovat Napoleonin pisimmät. Ne kuvaavat Napoleonin puoluemiehenä (vallankumous), konsulina, keisarina ja vankina. Seitsenvuotisperiodit 1797-1803 ja 1815-1821 ovat neliössä vastakkaisilla linjoilla ja olivat todellisuudessa toistensa vastakohtia, edellinen täynnä kuumeista, menestyksellistä toimintaa, alkaen sodalla Italiassa Itävaltaa vastaan, jälkimäinen vietetty pakollisessa toimettomuudessa St. Helenan saarella.

Vuodet 1804 ja 1814 ovat myös vastakkaisilla tahoilla neliössä; 1804 keisarikruunu päähän, 1814 päästä pois.

Paljon enemmän voidaan epäilemättä lukea Napoleonin taikaneliöstä, mutta tällä olen vain tahtonut näyttää, mihin suuntaan havaintoja on tehtävissä.

Pekka Ervast.